

Spitsbergen

Triplog

05 - 21 Juli 2011

SV Antigua

De Antigua werd in 1957 in Thorne (UK) gebouwd als vissersboot en werd begin jaren '90 door zeilliefhebbers in Nederland omgebouwd tot passagiers-Barkentine.

Een Barkentine kenmerkt zich door 3 masten op een bepaalde manier getuigd: 4 Raas aan de voormast, 2 Gaffelzeilen en een stagzeil.

Gecharterd door *Askia*

Met

Kapitein – Joachim Schiel
Eerste stuurman – Bram Oudhuis
Tweede stuurman – Silke de Klerk
Kok – Mario Schulze
Service – „Kati“ Katrin Völker
Service – „Nikki“ Nicole Petresic
Service – Inga Kirsch
Expeditie leider – Rolf Stange
Gids – Ronald Visser

Woensdag 6 juli

Om 14:30 was iedereen aan boord, na een welkomstwoord van Joachim en de veiligheidsinstructie varen we Isfjord in, de aanliggende walvisjager achterna. Hoewel er niet veel wind staat neemt de deining in de monding zodanige vormen aan dat er veel natuurliefhebbers op dek komen te staan. Tegen 2:30 passeren we Poole Pynten waar 6 walrussen liggen maar niet iedereen maakt dit bewust mee.

Donderdag 7 juli

Positie 78.56 N 11.13 E bij Kvadehuken; 1006 hPa; 5 °C, bewolkt en regenachtig

Na het ontbijt volgt een instructie over landingen en daarmee samenhangende ijsbeergevaar, daarmee gewapend landen we om 10.00 op Blomstrandhalvoya om meteen tegen een Kleinste Jager en zijn nest aan te lopen. Lopend langs de resten van en verhalend over de geschiedenis van New Londen komen we bij de marmermijn. Met een volle buik varen we daarna langs de vogelkliffen bij Ossian Sars en de kalvende gletschers Kronebreen en Kongsvegen. Om met alweer een volle buik, in Ny/Alesund naar de winkel te rennen. Nadat de winkel ontdaan is van haar voorraad postzegels en kaartjes is er een korte tour door het dorp, langs de ankermast van de Norge richting de hondenkennel waar de Noordse Sterns voor veel hilariteit zorgen, ze broeden dit jaar weer volop in het dorp want er is geen vossenburcht onder het Nederlands Poolstation.

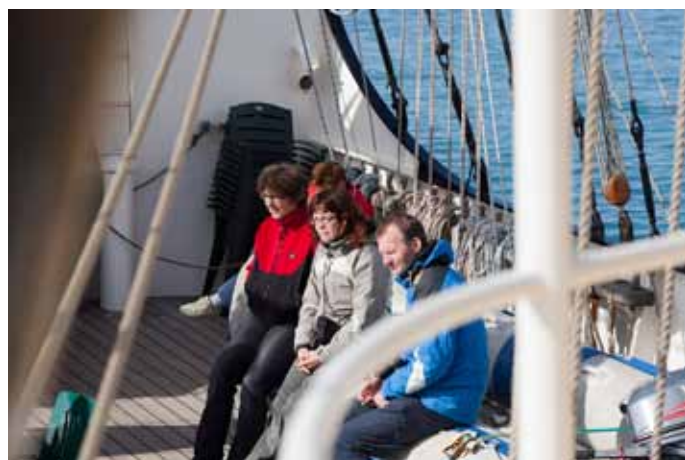

Vrijdag 8 juli

Positie 79.33 N 10.40 E Magdalenafjord,; 1016hPa; 9°C, kalm zonnig weer.

Tegen 10.45 na een cruise voor het gletscherfront langs landen we op Gravneset, het oude Jan Donker waar circa 130 graven van walvisvaarders zijn, ook zijn er restanten van blubberovens. Deze site wordt veelvuldig aangedaan door grote cruiseschepen vertellen de twee zomerwachten van de Sysselmannen die even komen kletsen. Vorige week nog een schip met 2000 man. Daarom staat er een hekwerk omheen en is hier het hutje van de Sysselmannen. Een pijlstaart kwam karakteristiek gakkend voorbij vliegen. Twee helden hebben nog gezwommen.

We varen door naar Amsterdamoya waar we landen bij de restanten van Smeerenburg, de beroemdste walvisjager-snederzetting ter wereld. De enige Amsterdamse oven die er nog is bezoeken we als eerste waarna we langs en door de restanten van de nederzetting lopen en de ovens van de andere steden aanschouwen. Het is iedereen duidelijk dat hier geen kerk, bordeel en 2500 man geleefd kunnen hebben. Over de verraderlijke toendra waar de wadloopervaring van pas komt lopen we naar de graven van de 7 overwinteraars die het niet gered hebben en in de jaren 80 van de vorige eeuw opgegraven zijn. Dit graf is ontsnapt aan de aandacht van de bemanning van de Friesland die in 1906 circa 400 graven geruimd heeft welke in een massagraf zijn bijgezet in opdracht van koningin Wilhelmina om de (toen al!) plundering en grafschennis tegen te houden. Tijdens het wachten op de dinghy kwam de Hollandse geest naar boven en begon een grote schoonmaak actie, dit wordt aangemoedigd door de Sysselmannen en de coördinaten van de berg zijn vastgelegd opdat zij het afval later in het seizoen kunnen komen halen.

Doorvarend richting Holmiabukta zien we een ijsbeer zwemmen die op Steggøya aan land gaat, het is goed zichtbaar hoe de beer met zijn neus de nesten vindt en leegsloppet. Holmiabukta ligt al vol met twee jachten en we gaan om de hoek voor anker.

Zaterdag 9 juli

Positie 79.49 N 11.33 E,; 1024hPa; 17,5 °C (in de zon), kalm zonnig weer.

Na een ontbijt in de zon op het middendek landen we om 10.00 op Fuglesangen om de kleine alk kolonie te beleven, het is een ruige landing op rolkeien waardoor sommige gasten er van afzien. Zij krijgen een dinghytour met uitleg over de Antigua van Bram de stuurman. De vogelaars gaan midden tussen de kolonie zitten en worden omringd door de vogels en hun “gezing”. Na de lunch varen we in Raudfjord tot in de Hamiltonbukta waar we onder een hoge vogelklif de Kortbekzeekoeten en de Drieteen meeuwen kunnen zien broeden, de parasiterende Grote burgemeester en poolvos laten zich ook zien. Rolf de expeditieleider geeft op het dek naar aanleiding van het gebak bij de thee uitleg over de geologie van Spitsbergen. Later in de middag komen we langs de Biscayerhuken waar we een korte landing doen, hier splitsen we voor het eerst in “lazy or crazy” groepen voor een makkelijke wandeling langs het strand of een 3e graads beklimming van het topje, de blauwe vos (tijdens de landing gespot met een ei in z’n bek) laat zich nog een paar keer goed zien.

Zondag 10 juli

Positie 79.41 N 13.35 E Worsleyhamna; 1015hPa; 15 °C, kalm bewolkt weer.

Landing op Reindyrshya bij villa Oxford, door de beroemde trapper Hilmar Nois in 1924 gebouwd van een krat waarin en vliegtuig van een wetenschappelijke expeditie was vervoerd. Beide groepen verkennen de toendra en haar vegetatie. De vlakte ligt bezaaid met zogenaamde erratic boulders. Ook hier weer een eindschoonmaak inclusief. Door de zodiacs van een ander cruiseschip werden we geattendeerd op de ijsberen op Andoyane. We voeren er direct op af maar werden afgeleid door een grote groep Beluga's, aangekomen bij het eiland zag je de beer weer foerageren en even later naar een volgend eiland zwemmen. Op het ijs dat de fjord verderop nog volledig bedekt spotten we nog een ijsbeer maar die ligt uit te buiken, zo te zien van een zeehond/rob want er zijn veel bloedsporen op de schotsen om ons heen. De Drieteen meeuwen foerageren volop in het ijs met jatgedrag van de Grote Burgemeester als gevolg. Onderweg naar de Ritterhytte zien we net las afgelopen nacht weer Dwerg Vinvissen. Bij de hut leest Rolf twee citaten voor uit "Eine Frau erlebt die Polarnacht" over een vrouw die rechtsteerks vanuit Duitsland haar man hier naar toe volgt, ook verkrijgbaar in het Engels.

Maandag 11 juli

Positie 79.46 N 15.40 E; 1007hPa; 22,5 °C (in de zon), kalm zonnig weer.

Om 9.15 landen in Varfassbukta, of een lange wandeling naar de nog met ijs bedekte meertjes of een uitje langs de kust naar de outflow kloof van die meertjes. Een mooi kaal landschap met vooral vegetatie op de beschutte plekken. Even leek de opkomende zeemist nog roet in het eten te gaan gooien maar het zicht bleef goed totdat we weer aan boord waren. Vlak voor de volgende landing stootten we op twee walrussen die aan het foerageren waren voor de boeg, om de paar minuten kwamen ze boven om lucht te happen om daarna weer onder te duiken. Bij Rekvikbukta staken we op 16.00E de 80.00 breedtegraad over wat natuurlijk gevierd werd met en borrel.

Dinsdag 12 juli

Positie 79.33 N 17.38 E; 1011hPa; 7°C, lage bewolking, mistig en motregen.

Hoewel Bram z'n muts kwijt was ging het tenderen als vanouds en werd iedereen vergast op een plens zout water. Het werd voor beide groepen een mooie tocht echter het topje werd vanwege de mist niet bereikt. Er waren veel vogels en een rijke toendr vegetatie verder was ook de fossiele zeebodem met de wormgaatjes er nog in erg bijzonder. In de middag voeren we onderlangs Alkefjellet waar circa 60.000 broedparen van de Kortbekzeekoet voor spektakel zorgen. Oorverdovend en hemelvullend, na het eten op de zuidpunt van Wahlbergoya.

Woensdag 13 juli

Positie 79.23 N 19.37 E Wahlbergoya; 1009 hPa; 12 (in de zon) °C, mist boven ijs, bewolkt maar een glimp van de zon.

De dag begint met een bezoek van de Sysselmannen die komen checken of we ons aan de regels houden. Het is oude jongens krentebrood aangezien zij Rolf en Joachim elkaar elk jaar tegenkomen.

Het eiland bestaat uit een lag kalksteen waarover de dolrietlaag ligt en dat is ook de scheiding voor de wandelgroepen, het witte strand of de rode berg. Met de groepen weer aan boord van het schip doen we een test van de wapens, er rijst

wat ongerustheid als het wapen van Rolf eerst een paar keer weigert maar dat bleek aan de oefen munitie te liggen. Met het doel op 100m is de accuratesse meer dan voldoende. We varen door naar het zuiden en passeren nogmaals de walrussen op de zuidpunt van Wahlbergoya, er is een bijgekomen. We verzandden al snel in het pakijs en met een uitkijk in het kraaienest zoeken we onze weg er doorheen, contact zoekend met andere schepen over de situatie verderop. Tegen 03.00 ter hoogte van Wilhelmoya vinden we een lead in de goede richting maar helaas al snel weer ijsvelden die de route blokkeren en op de koop toe komt er heel slecht weer aan. Omdraaien is het devies, we gaan op zoek naar een beschutte ankerplek en na een tijdje zoeken vinden we die in een baai van Pescheloya en dat was maar goed ook want de 6 Bft nam toe tot 8Bft met vlagen.

Donderdag 14 juli

Positie 79.00 N 20.53 E Pescheloya; 999 hPa; 3 °C, harde wind en regen.

De hele dag voor anker, de wind, regen en de lage bewolking maken het niet aantrekkelijk c.q. onmogelijk om te landen. Het wordt een rustdag voor iedereen en dat valt niet verkeerd want veel mensen hebben slecht geslapen vanwege de geluiden van het ijs en de motor. Het slecht weerprogramma brengt twee lezingen en een film in de grote zaal.

Vrijdag 15 juli

Positie idem, Pescheloya; 999 hPa; 6 °C (in een beetje zon) nog steeds harde wind, half bewolkt.

S'middags is de wind zover afgenomen dat we een wandeling kunnen maken, het hele eiland bestaat uit doloriet, wat aan basalt doet denken. Ondanks dat het zo kaal lijkt broedden er veel vogels, brandganzen, eidereenden, sterns en we zien ook rosse franjepoten aan de vloedlijn. Aan loefzijde konden we goed de enorme ijsmassa zien die de wind tegen het eiland aan gestuwd had, daar kwamen we echt niet doorheen met de Antigua. De verjaardag van Beate werd gevierd met een ijsbeertaart, dat bleek vooruitziend want in de avond liep er een beer op de plek waar we gewandeld hadden, nadat ook deze wat nesten geplunderd had ging 'ie liggen rollebollen in een sneeuwveld.

Met de laatste meteogegevens uit Nederland is de beslissing genomen om de reis via de Noord voort te zetten, circumnavigatie van de archipel is gezien het ijs niet mogelijk.

Zaterdag 16 juli

Positie idem, Pescheloya; 1009 hPa; 6 °C; weinig wind, lage grijze wolken.

Om 8.00 stipt vertrekken we, met Bram in het kraaienest zoeken we succesvol een weg door een ijsveld richting open water. Eenmaal om Wilhelmoya is er geen ijs meer te bekennen, dat ligt vast allemaal vast in het zuiden. We landen later op Nordaustlandet bij Torrelneset waar we waanzinnig mooi walrussen kunnen observeren, en zij ons!

Na weer opgewarmd te zijn met thee en koek gaan we wandelen bij Augustabukta, we bezoeken de geheimzinnige resten van een geëxplodeerde hut en maken een wandeling over de met spinneplantje bezaaide toendra naar een paar aanwassende pingo's. De crazygroep bestijgt Augustaberget. We varen in de nacht door naar Sorgfjorden.

Zondag 17 juli

Positie 79.56 N 16.43 E Sorgfjorden; 1011 hPa; 7 °C, egaal grijs lage bewolking en motregen.

De hikers gaan hier helemaal los: een lange hike over de toendra gevolgd door een beklimming van de 205 m hoge Magdalenafjellet. Ondanks dat het grijs bleef waren de uitzichten mooi, zowel door de valleien naar het zuiden als over de fjord naar het noorden met daar de lazy groep. Die maakten een wandeling over Eolusneset de geschiedenis van deze historische plek tot zich nemend. Bij de thee was er walrustaart voor de jarige Betty. Met aansluitend een lezing over walrussen en of dat alles niet genoeg was: bij Moffen weer een groep nieuwsgierige walrussen rondom het schip.

Maandag 18 juli

Positie 79.46 N 12.33 E Rabotlaguna; 1012 hPa; 11 °C, hoge sluierbewolking, bijna windstil.

De landing op de stroomhaak bij de hut was moeilijk: grote blokken onder water. Bij de hut die een opslaghut bleek lagen jachtrestanten, een walrusschedel en walviswervels. De zon brak als nel door en de groep die de heuvel achterin de baai beklom kreeg het warm. Eenmaal op de top was het uitzicht wederom schitterend. Zowel landinwaarts waar de toppen Spitsbergen's naam eer aan deden als naar het noorden waar de Antigua als een plaatje in de baai ligt. De geplande pauze op de top werd ingekort toen de ijsbeer met jong van de vorige avond onze kant op kwamen. De afstand was weliswaar ongeveer 4 km maar de Antigua ligt halverwege tussen ons in. Eenmaal weer terug bij het schip bleken de beren het rustig aan te hebben gedaan, net als de wandelaars die na een mooie toendra wandeling gelijk met ons weer op schip zijn. Het geeft ons de gelegenheid om ze mooi te kunnen volgen als ze langs het strand lopen te snuffelen, afkoelen in een beekje en uiteindelijk afslaan Richarddalen in. Onderweg naar Fuglefjorden gaan we nog even Holmiabukta in waar opvalt dat de sneeuw op de gletscher in een week flink is afgenomen. Met het diner op het middendek in de zon liggen we voor de Svitjodbreen die met veel kabaal regelmatig blokken ijs kapot laat vallen in de fjord. Na nog even gezwaaid te hebben naar de feestgangers op de Polar Pioneer zetten we koers naar de Krossfjord.

Dinsdag 19 juli

Positie 79.15 N 11.36 E Krossfjorden; 1013 hPa; 17 °C, (in de zon) schapenwolkjes en geen wind.

Na een gemoedelijk stuk door het laatste stuk van Krossfjorden gaan we voor anker in een met ijs bezaaid Signehamna. De liefhebbers van ijs gingen met de wandelaars door naar het baaitje onder de vogelklif waar door het uitgaande tij erg veel ijsberg(jes) op het strand liggen. Daarna door naar de restanten van het WW II Duitse weerstation die in deze tijd van het jaar bewaakt worden door broedende Noordse Sterns. De hikers liepen door tot de top vanwaar je over het schiereiland heen weer de noordelijke ijszee kon zien.

Het ijs volgend voeren we het amfitheater van de Lilliehöökbreven in die erg actief aan het afkalven is. De zodiaccruises ploegen door al dit gletscherijs een rondje rond de grote ijsbergen en het schip wat met dit weer geweldige beelden oplevert. De laatste groep krijgt onverwacht de langste trip als de Anitgua alweer de fjord instroomt en we pas in open water zoveel gas kunnen geven om ze in te halen.

De op veler verzoek bezochte papegaaiduikerkolonie is klein maar HEEL fijn!

Woensdag 20 juli

Positie 78.11 N 12.55 E Forlandsundet; 1004 hPa; 10 °C, hoge sluierbewolking en harde wind.

We werden allemaal wakker van een op een oor liggend schip. Sommigen kwamen blij naar boven omdat ze dachten dat er gezeild werd. Helaas stond er Bft 6 uit het oosten en dan (hadden we net van Silke geleerd) is Barentsburg niet te bezeilen. De wind nam gelukkig gelukkig even snel af als hij opgekomen was en we waren op de motor al om 12.00u in Barentsburg. Na een Hollandse lunch met erwtensoep leidde Rolf ons rond. Voor velen was dit een deprimerende cultuurschock: 2 weken ruige natuur en nu dit. Rolf wist dit enigszins in context te plaatsen.

Om de tocht in stijl af te sluiten deden we als laatste landing nog een mooie toendra wandeling. Green harbor doet zijn naam eer aan!

Het schip was al opgetuigd voor het captainsdiner dat om 20.00 werd geopend met een speech van Joachim. Na een geslaagd drie gangen diner verrassen Arno en Hugo ons op een flitsende slideshow met impressies van de tocht. DJ Dirk Jan sloot de avond af met mooie woorden en een stoffelijke blijk van waardering voor de crew, in een Hollands calvinistisch broodtrommeltje.

In diezelfde calvinistische gedachtengang weten we dat we de mooie herinneringen moeten koesteren. Terugkijkend op deze mooie reis!

Donderdag 21 juli

08.00: 78°14'N/, 15°35'E, in de haven van Longyearbyen. Weer: op het moment van schrijven nog onbekend.

Na het laatste overvloedige Antigua-ontbijt was het bijna tijd. Ongelofelijk dat deze reis ten einde was gekomen en dat alles in slechts 16 dagen hadden beleefd.

We hadden nog een paar uur tijd om Longyearbyen te verkennen en souvenirs te kopen tot we weer op het vliegveld verwacht werden. Voor velen onder ons was het duidelijk dat dit niet de laatste reis noordwaarts was; de arctische schoonheid kan niemand ontkennen.

Afgelegde afstand (Longyearbyen - Longyearbyen): 840 meilen.

Dit triplog is door Ronald geschreven. Foto's, layouts en kaarten zijn door Rolf gemaakt.

Het triplog is terug te vinden op
<http://www.spitsbergen-svalbard.net>

*Namens Askja reizen danken wij jullie voor deelname aan deze reis,
voor de goede stemming aan boord en aan land.
We wensen jullie alle goeds en hopen jullie ergens tussen beide polen weer te zien!*

De *Antigua* zal ook in de toekomst in de wateren rond Spitsbergen varen; Andere schepen van de **Tallship**-vloot *Mare Frisium*, *Artemis*, *Elisabeth* en *Atlantis* varen op het IJsselmeer, de Noordzee, Oostzee en rond de Canarische Eilanden.

Meer informatie:

Tallship Company

Wieuwens 2

NL-8835 KX Easterlittens

Tel +31 (0)517 – 342 8-10, fax -08

Email: info@tallship-company.com

Internet: <http://www.tallship-company.com>

1. Kongsfjord: Blomstrandhalvøya	17. Wahlbergøya (walrussen)
2. Kongsfjord: Ossian Sarsfjellet	18. Wahlbergøya (northwest, landing)
3. Kongsfjord: Kongsvegen	19. Southern Hinlopen (ijs)
4. Kongsfjord: Ny Ålesund	20. Pescheløya
5. Magdalenefjord (Waggonwaybreen, Gravneset)	21. Torellneset (Walrussen)
6. Amsterdamøya: Smeerenburg	22. Augustabukta
7. Fair Haven (Ijsbeer)	23. Sorgfjord: Eolusneset, Magdalenefjellet
8. Fuglesangen	24. Moffen
9. Raudfjord: Hamiltonbukta	25. Vesle Raudfjord: Rabotlaguna
10. Biskayarhuken	26. Fuglefjord: Svitjodtbreen
11. Liefdefjord: Worsleyneset	27. Krossfjord: Signehamna
12. Woodfjord: Gråhuken	28. Krossfjord: Lilliehööknbreen
13. Wijdefjord: Vassfarbukta	29. Krossfjord: Cadiopynten
14. Rekvikodden (80°N)	30. Grønfjord: Barentsburg
15. Lomfjord: Faksevågen	31. Grønfjord: Sandefjordneset
16. Hinlopen: Alkefjellet	

